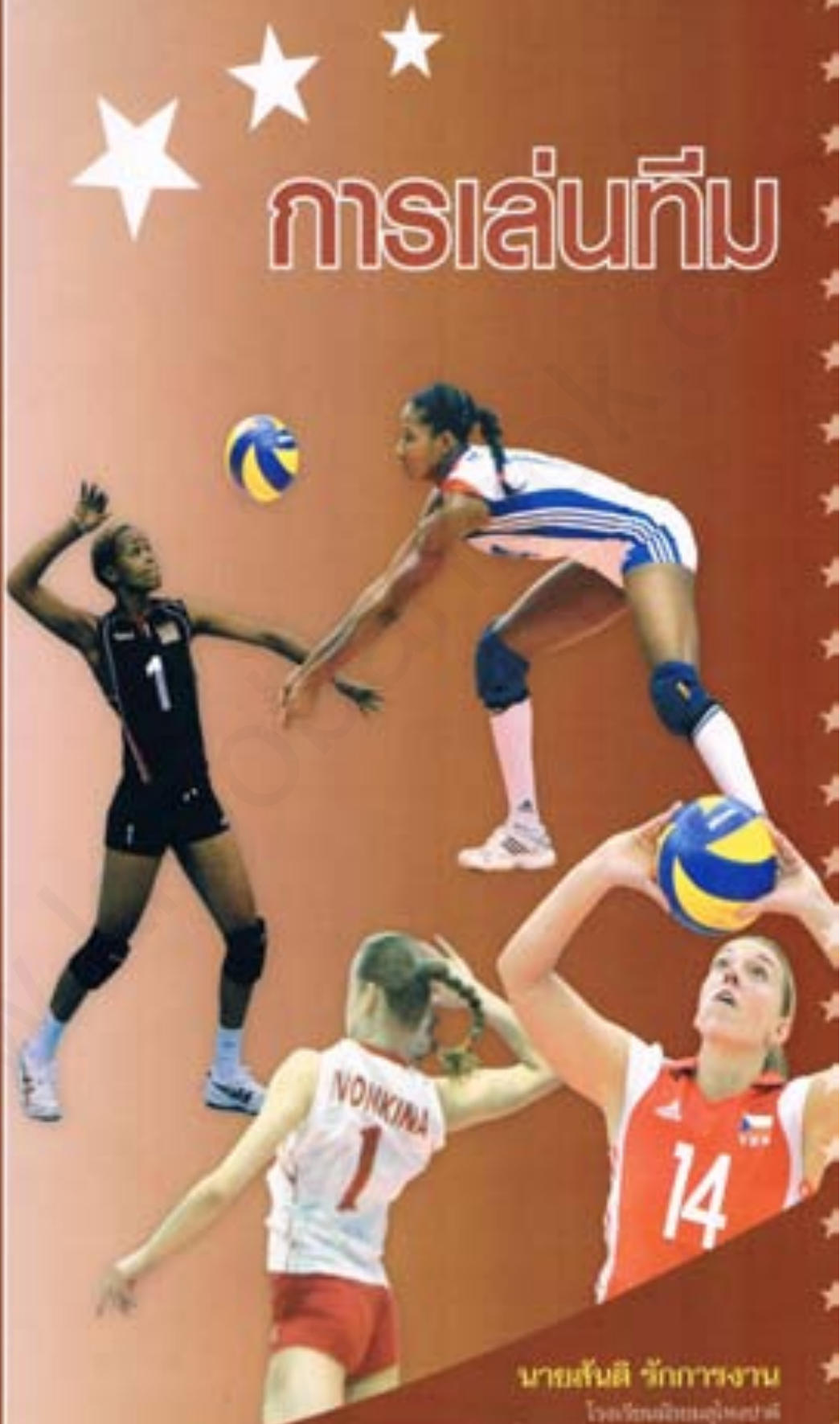

๖
๗
๘
๙
๑๐
๑๑
๑๒
๑๓
๑๔
๑๕
๑๖
๑๗
๑๘
๑๙
๒๐
๒๑
๒๒
๒๓
๒๔
๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐

การเล่นทีม

นายสันติ วัชรการงาน

โรงเรียนมัธยมสุวิภาวดี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

คำนำ

คู่มือประกอบการเรียนวิชาวอลเลย์บอล (พ 41101) เป็นนวัตกรรมที่จัดทำขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับครูผู้สอนใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการสารคดีประกอบการปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้มีทักษะเพิ่มมากขึ้น หรือใช้เสริมความรู้ เสริมทักษะที่นักเรียนใช้เรียนรู้ด้วยตนเองได้ สามารถนำไปใช้ได้ทุกเวลาและนำไปเรียนที่ใดก็ได้ไม่เฉพาะแต่ในชั้นเรียนเท่านั้น

คู่มือประกอบ การเรียนวิชาวอลเลย์บอล (พ 41101) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเนื้อหาทั้งหมด 10 เล่ม สำหรับเอกสารนี้เป็นเล่มที่ 9 เรื่อง การเล่นทีม ซึ่งภายในประกอบด้วยคำชี้แจงสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และแบบทดสอบท้ายบท เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและมีอิสระในการทำกิจกรรม

ผู้จัดทำหวังว่า คู่มือประกอบการเรียนวิชาวอลเลย์บอลชุดนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนักเรียนในการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีความสนใจในกีฬาวอลเลย์บอลสามารถค้นคว้าและศึกษาได้ด้วยตนเองตามศักยภาพต่อไป

ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ให้คำปรึกษา คณะครูที่เป็นกำลังใจและที่ขาดไม่ได้ คือนักกีฬาวอลเลย์บอลของโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือจนคู่มือประกอบการเรียนวิชาวอลเลย์บอลชุดนี้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังด้วยดีทุกประการ

สันติ รักการงาน

สารบัญ

คำชี้แจง.....	1
สิ่งที่ควรทำความเข้าใจ.....	2
องค์ประกอบของคู่มือประกอบการเรียนวอลเลย์บอล.....	3
การเล่นทีม.....	4
สาระสำคัญ.....	4
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	4
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	4
เนื้อหา.....	4
การเล่นทีม.....	5
องค์ประกอบของการเล่นทีม.....	5
แบบทดสอบท้ายบท.....	20
เฉลยแบบทดสอบท้ายบท.....	22
บรรณานุกรม.....	23

คำชี้แจง

คู่มือประกอบการเรียนรายวิชาพลศึกษา (พ 41101) เล่มนี้ ผู้จัดทำได้ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดของเนื้อหาสาระในเอกสารต่างๆ ซึ่งตรงกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2547) โดยกำหนดเนื้อหาสาระให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรและมุ่งเน้นให้มนุษย์มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สำหรับคู่มือฯ เล่มนี้เป็นเล่มที่ 9 เรื่อง การเล่นทีม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนจะต้องใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16 เรื่อง การเล่นทีม ซึ่งการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ร่วมกับคู่มือฯ ควรดำเนินการดังนี้

1. ครูผู้สอนควรจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ประกอบการสอน เช่น คู่มือประกอบการเรียน รายวิชาพลศึกษา แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินต่างๆ ให้พร้อม

2. แผนการจัดการเรียนรู้ชุดนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียน เป็นสำคัญประกอบไปด้วยเนื้อหาความรู้ แบบฝึก กิจกรรมและเกม ฉะนั้นควรเตรียมอุปกรณ์ ให้พร้อมก่อนลงมือจัดการเรียนรู้

3. ก่อนเริ่มสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะต้องแจ้งจุดประสงค์การเรียนเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละเนื้อหาย่อยจะต้องมีการสาธิตประกอบ แบบฝึก เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการฝึกที่ถูกต้อง

5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูต้องคอยดูแลให้ความสะดวกเป็นที่ปรึกษา และประเมินนักเรียนตลอดระยะเวลาที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม จึงจะทราบความก้าวหน้าและ พัฒนาการของนักเรียน

6. ครูต้องสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนทุกคาบเรียนและบันทึกพัฒนาการ ตามข้อสังเกตตามแบบบันทึก

7. เมื่อจบการเรียนรู้ในแต่ละเรื่อง ครูผู้สอนต้องทำการทดสอบท้ายบทเพื่อวัดความรู้ ของนักเรียน

สิ่งที่ควรทำความเข้าใจ

บทบาทครู

1. ก่อนการสอนแต่ละครั้ง ควรศึกษาคู่มือทุกชั้นตอนอย่างละเอียดก่อน การสอน เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ
2. เตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและควรทดลองก่อนใช้สอน
3. จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศ ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติ
4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดูแลให้คำปรึกษานักเรียน ขณะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน
5. ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการคิด ฝึกทำกิจกรรมด้วยตนเอง
6. สังเกตและประเมินพัฒนาการของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

บทบาทของนักเรียน

1. ฝึกปฏิบัติกิจกรรมจนค้นพบวิธีการของตนเอง
2. ฝึกแลกเปลี่ยนการเรียนรู้จากครูและเพื่อน
3. ฝึกความมีวินัยในตนเอง ทำงานแข่งกับเวลาและฝึกความรับผิดชอบในการทำงาน
4. ฝึกการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้
5. ฝึกการประเมินและปรับปรุงตนเอง

องค์ประกอบของกลุ่มมือประกอบการเรียนวอลเลย์บอล

ชื่อเรื่อง	เป็นส่วนที่บอกให้ทราบว่าศึกษาเรื่องอะไร
คำชี้แจง	เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรมและลักษณะของกิจกรรม
สาระสำคัญ	ได้แก่แนวสรุปความคิดรวบยอดของเนื้อหาในแต่ละบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเข้าใจแนวคิดของการศึกษาแต่ละบทเรียนได้ง่ายขึ้น
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายที่จะทำให้เกิดขึ้นหลังจากนักเรียนทำกิจกรรมในชุดนั้นจบลง
จุดประสงค์การเรียนรู้	ได้กำหนดจุดประสงค์ปลายทาง เพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเมื่อศึกษาแล้ว ได้ประโยชน์จากบทเรียนอย่างไร และกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อให้นักเรียน ครูผู้สอนทราบถึงขอบข่ายและเนื้อหาวิชาและจุดเน้นที่ต้องการ ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
เนื้อหาสาระ	ได้จัดทำเนื้อหาโดยแบ่งหัวข้อในแต่ละบทเรียนไว้อย่างชัดเจน ตรงตามหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งนำเสนอภาพเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และได้ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด
กิจกรรมการเรียนรู้	เป็นส่วนที่กำหนดให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
แบบทดสอบท้ายบท	ได้จัดทำแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้หลังเรียนของนักเรียน เพื่อศึกษาการพัฒนาการเรียนของนักเรียน

คู่มือประกอบการเรียนวิชา วอลเลย์บอล ชุดที่ 9

เรื่อง การเล่นทีม

สาระสำคัญ

การเล่นทีมเป็นการฝึกทักษะรวม (เล่นลูกด้วยมือล่าง เล่นลูกมือบน การเสิร์ฟ การตบ และการสกัดกั้น) เป็นการนำเอาทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอลมาใช้ในลักษณะสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพราะการเล่นทีมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำทักษะดังกล่าวมาใช้ผสมผสานกันตามความเหมาะสม อีกทั้งการเล่นเป็นทีมยังช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ทางจิตใจ ความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี และนำกิจกรรมไปใช้เป็นสื่อในการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติการเล่นทีมทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสำคัญทักษะของการเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
2. อธิบายขั้นตอนทักษะการเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับได้
3. ปฏิบัติทักษะการเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับได้

เนื้อหา

1. ความสำคัญ ของทักษะการเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
2. ขั้นตอนทักษะการเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
3. การเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ

การเล่นทีม

องค์ประกอบของการเล่นเป็นทีม

เมื่อผู้เล่นได้ผ่านการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานของการเล่นกีฬาบอลแล้ว ก็ให้นำเอาทักษะการเล่นมาประกอบใช้ในการเล่นเป็นทีม ซึ่งต้องอาศัยการประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี และต้องหมั่นฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญเพื่อให้เกมการเล่นเกิดความสนุกสนาน

ในการเล่นเป็นทีมครั้งแรกๆ อาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นบ้างเพราะทักษะส่วนบุคคลหรือความสัมพันธ์ภายในทีมยังไม่ดี มีการแย่งกันเล่นหรือแย่งกันเล่นก็อย่าได้ท้อถอย ควรหาข้อบกพร่องและนำไปปรับปรุงเพื่อให้การเล่นบอลไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ คือ มีชัยชนะ มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี

ก่อนเข้าสู่การเล่นเป็นทีม ผู้เล่นควรมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเล่นเป็นทีม ซึ่งประกอบด้วย

1. คุณลักษณะของผู้เล่นกีฬาบอล
2. ตำแหน่งของผู้เล่นกีฬาบอล
3. การเคลื่อนที่ไปสู่ตำแหน่งต่างๆ เมื่อลูกบอลเข้าสู่การเล่น
4. ทิศทางการหมุนตำแหน่งของผู้เล่น
5. ระบบการนับคะแนน
6. ระบบการเล่นเป็นทีม
7. รูปแบบการยืนรับลูก
8. รูปแบบการรุก
9. รูปแบบการรองรับลูกบอล
10. คุณลักษณะของการเล่นเป็นทีมที่ดี

โดยแต่ละเรื่องมีรายละเอียดดังนี้

1. คุณลักษณะของผู้เล่นกีฬาบอล

บอลเป็นกีฬาที่มีการหมุนตำแหน่งกันขึ้นมาเล่นจากแดนหลังมาสู่แดนหน้า ไม่มีตำแหน่งที่ตายตัวเหมือนกับกีฬาบางประเภท เช่น ฟุตบอล มีตำแหน่งกองหน้า กองกลาง กองหลัง และผู้รักษาประตู แต่ในกีฬาบอลเมื่อผู้เล่นหมุนตำแหน่งขึ้นมาสู่แดนหน้าก็จะเป็นผู้ตบลูก และเมื่อลงสู่แดนหลังก็จะเป็นผู้รับลูก ตำแหน่งการเล่นหมุนเวียนกันไปตลอดเวลา แต่อาจจะมีการเฉพาะอยู่บ้างก็คือผู้ตั้งลูก ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จัดตัวผู้เล่นไว้เฉพาะ ในแต่ละทีมอาจมีผู้ตั้งลูก

หนึ่งคนหรือสองคนก็ได้ ขึ้นอยู่กับระบบการเล่นของทีมนั้นๆ แต่ถ้าจะแยกตำแหน่งของผู้เล่นกีฬา วอลเลย์บอลที่เล่นอยู่ในสนาม สามารถแบ่งตำแหน่งของผู้เล่นออกเป็น 3 ตำแหน่ง ตามลักษณะของการเล่นคือ

1.1 ผู้ตบลูก เป็นตำแหน่งที่สามารถทำคะแนนให้กับทีมได้ ดังนั้นผู้เล่นที่เป็นผู้ตบลูกที่ดี จึงควรมีลักษณะดังนี้

- 1) มีรูปร่างสูงใหญ่และแข็งแรง
- 2) มีแรงส่งจากข้อเท้าดีและกระโดดได้สูง
- 3) มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
- 4) มีความพร้อมที่จะตบลูกอยู่ตลอดเวลา
- 5) มีการประสานงานที่ดีกับผู้ตั้งลูก
- 6) มีความสามารถในการตบลูกได้รุนแรงและแม่นยำ

1.2 ผู้ตั้งลูก ในปัจจุบันตำแหน่งของผู้ตั้งลูกของแต่ละทีม ถือเป็นตำแหน่งการเล่นที่เฉพาะ ไม่มีการเปลี่ยนตำแหน่งให้ผู้เล่นคนอื่น ดังนั้นการจะเป็นผู้ตั้งลูกที่ดีจึงควรมีคุณลักษณะดังนี้

- 1) มีสมองดี อ่านเกมการเล่นออก
- 2) มีการประสานงานกับเพื่อนร่วมทีมดี
- 3) มีความสามารถในการตั้งลูกได้สัมพันธ์กับผู้ตบลูก
- 4) มีความพร้อมและตื่นตัวที่จะตั้งลูกอยู่ตลอดเวลา
- 5) มีการเคลื่อนที่เข้าสู่ตำแหน่งการตั้งลูกได้อย่างรวดเร็วและทันกับทิศทางของลูกบอล
- 6) มีรูปร่างสูงใหญ่และแข็งแรง เพราะอยู่ในแดนหน้าจะต้องทำการสกัดกัน

1.3 ผู้รับลูก การรับลูกเป็นการเล่นครั้งแรกของทีม ถ้ารับลูกบอลมาให้ผู้ตั้งลูกดี จะทำให้ผู้ตั้งลูกสามารถทำการตั้งลูกได้สะดวกยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอลได้กำหนดให้มีตำแหน่งผู้รับอิสระเพื่อทำการรับลูกเพียงอย่างเดียว ทำให้การรับลูกมีความสำคัญมากขึ้น ดังนั้นการจะเป็นผู้รับลูกที่ดีจึงควรมีลักษณะดังนี้

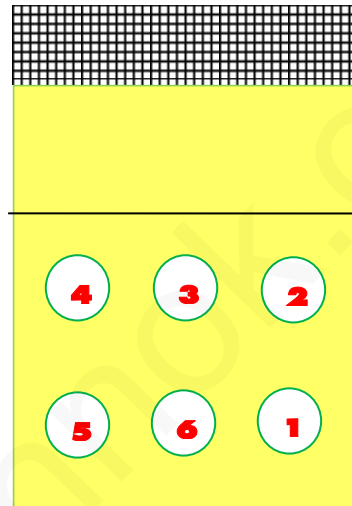
- 1) มีรูปร่างที่แข็งแรง
- 2) มีความคล่องตัวดี สามารถเคลื่อนที่ไปรับลูกบอลตามจุดต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว
- 3) มีการตัดสินใจที่รวดเร็วและแน่นอนต่อการเข้ารับลูกบอล
- 4) มีความกล้าต่อการรับลูกบอลที่ถูกตบมาอย่างแรง
- 5) มีทักษะในการรับลูกแบบต่างๆ เป็นอย่างดี
- 6) มีการคาดคะเนทิศทางของลูกบอลได้อย่างถูกต้อง

2. ตำแหน่งของผู้เล่น

กีฬาบอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีม มีตำแหน่งในการเล่นแบ่งออกเป็น 6 ตำแหน่ง การนับตำแหน่งให้นับในลักษณะทวนเข็มนาฬิกาดังนี้ คือยืนรับลูกเสิร์ฟอย่างไร ตัวเซตอยู่แดนหลัง (back row) จะยืนอย่างไร

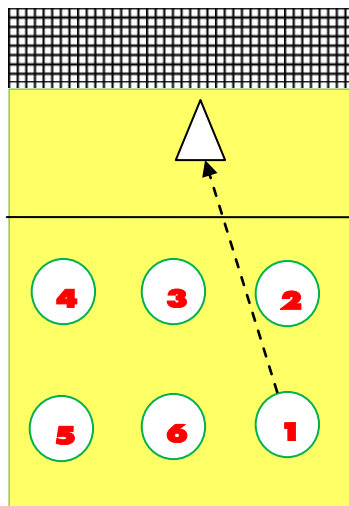
- ตำแหน่งที่ 1 เรียกว่า หลังขวา
- ตำแหน่งที่ 2 เรียกว่า หน้าขวา
- ตำแหน่งที่ 3 เรียกว่า กลางขวา
- ตำแหน่งที่ 4 เรียกว่า หน้าซ้าย
- ตำแหน่งที่ 5 เรียกว่า หลังซ้าย
- ตำแหน่งที่ 6 เรียกว่า กลางหลัง

จากทั้ง 6 ตำแหน่งนี้ ผู้เล่นจะถูกแบ่งออกเป็น 2 แดน คือ ผู้เล่นในตำแหน่งแดนหน้า ได้แก่ ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2, 3, 4 และผู้เล่นแดนหลัง ได้แก่ ผู้เล่นตำแหน่งที่ 5, 6, 1

3. การเคลื่อนที่ไปสู่ตำแหน่งต่างๆ เมื่อลูกบอลเข้าสู่การเล่น

หลังจากผู้ส่งลูกได้ทำการส่งลูกไปโดยสมบูรณ์แล้ว ผู้เล่นสามารถเคลื่อนที่ไปสู่ตำแหน่งใดๆ ก็ได้ จนกว่าการเล่นในครั้งนั้นจะสิ้นสุด และผู้เล่นทุกคนต้องกลับไปอยู่ยังตำแหน่งเดิมของตนก่อน เช่น ผู้เล่นในตำแหน่งที่ 1 เมื่อลูกบอลเข้าสู่การเล่นแล้ว จะขึ้นไปทำการเล่นลูกในแดนหน้าโดยเป็นผู้ตั้งลูกก็ได้ แต่จะต้องกลับมายืนในตำแหน่งเดิม เมื่อสิ้นสุดการเล่นในครั้งนั้นแล้ว

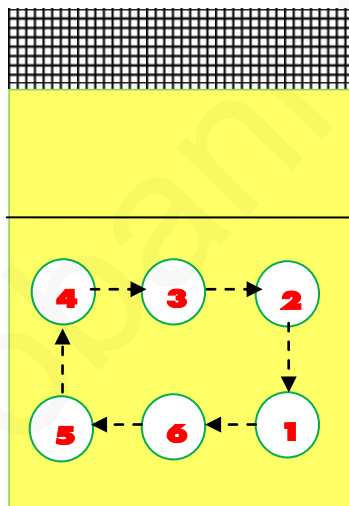

4. ทิศทางการหมุนตำแหน่งของผู้เล่น

การหมุนตำแหน่งของผู้เล่นในกีฬาวอลเลย์บอลจะเกิดขึ้นทุกครั้ง และทุกตำแหน่ง เมื่อทีมที่มีได้เป็นฝ่ายส่งลูกได้สิทธิ์ก็กลับมาเป็นฝ่ายส่งลูก ผู้เล่นทุกคนต้องหมุนตำแหน่งกันไปคนละ 1 ตำแหน่งในลักษณะตามเข็มนาฬิกา

- 1) ผู้เล่นตำแหน่ง ที่ 2 ต้องหมุนตำแหน่งที่ 1 เพื่อเป็นการส่งลูก
- 2) ผู้เล่นตำแหน่ง ที่ 3 ต้องหมุนตำแหน่งที่ 2
- 3) ผู้เล่นตำแหน่ง ที่ 4 ต้องหมุนตำแหน่งที่ 3
- 4) ผู้เล่นตำแหน่ง ที่ 5 ต้องหมุนตำแหน่งที่ 4
- 5) ผู้เล่นตำแหน่ง ที่ 6 ต้องหมุนตำแหน่งที่ 5
- 6) ผู้เล่นตำแหน่ง ที่ 1 ต้องหมุนตำแหน่งที่ 6

5. ระบบการนับคะแนน

ระบบการนับคะแนนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล ประกอบด้วยหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การได้คะแนน ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลทีมที่ชนะในการเล่นจะได้คะแนนทุกครั้ง ถ้าทีมที่เป็นฝ่ายส่งลูกชนะในการเล่นจะได้คะแนนและได้สิทธิ์ทำการส่งลูกต่อไป และหากทีมที่เป็นฝ่ายรับลูกชนะในการเล่นลูกจะได้คะแนนและได้สิทธิ์กลับมาเป็นฝ่ายส่งลูก

2. การเล่นให้นับผลเป็นเซต โดยการเล่นในเซตหนึ่งจะมี 25 คะแนน ทีมใดทำได้ถึง 25 คะแนนก่อน (ยกเว้นเซตตัดสิน) และมีคะแนนนำทีมตรงข้ามอย่างน้อยที่สุด 2 คะแนน จะเป็นฝ่ายชนะในการเล่นเซตนั้น แต่ถ้าทั้งสองทีมทำคะแนนได้ 24 คะแนนเท่ากัน จะต้องทำการแข่งขันต่อไปอีกจนกว่าทีมชนะจะมีคะแนนนำ 2 คะแนน เช่น 26:24 , 27:25 เป็นต้น

3. การชนะในแต่ละนัด การเป็นผู้ชนะในการแข่งขันเป็นดังนี้

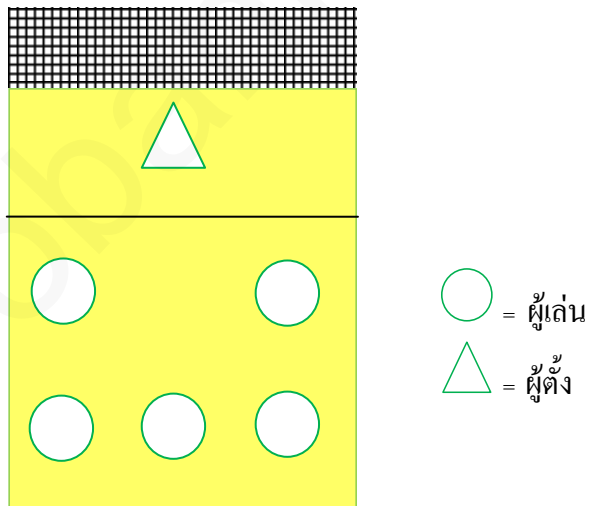
- 1) ทีมที่ทำได้ 3 เซต จะเป็นทีมที่ชนะในการแข่งขันนัดนั้น
- 2) ในกรณีที่ได้เซตเท่ากัน 2 : 2 จะต้องทำการแข่งขันในเซตตัดสิน(เซตที่ 5)

โดยจะแข่งขันกัน 15 คะแนน และต้องมีคะแนนนำอีกทีมหนึ่งอย่างน้อยที่สุด 2 คะแนน
จึงจะเป็นฝ่ายชนะ แต่ทั้งสองทีมทำคะแนนได้ 14 คะแนนเท่ากัน จะต้องทำการแข่งขันต่อไปอีก
จนกว่าทีมชนะจะมีคะแนนนำ 2 คะแนน เช่น 16 : 14 , 17 : 15 เป็นต้น

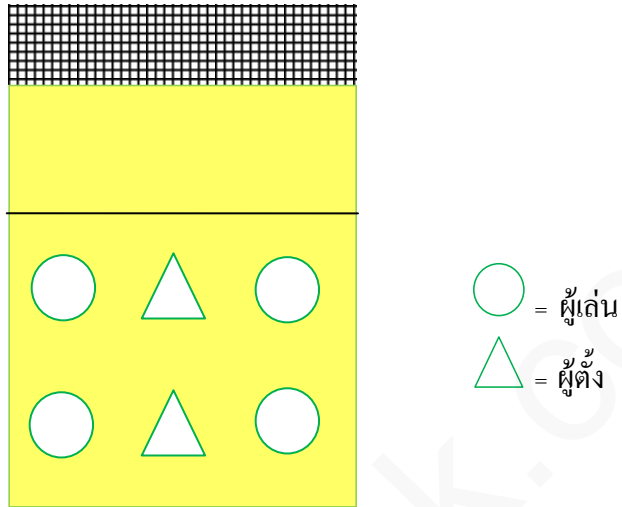
6. ระบบการเล่นเป็นทีม

ระบบของการเล่นเป็นทีมในกีฬาบอลเลย์บอล โดยทั่วไปจะเรียกตามตำแหน่งของผู้ตั้งลูกเป็นหลัก ซึ่งมีระบบการเล่นดังนี้

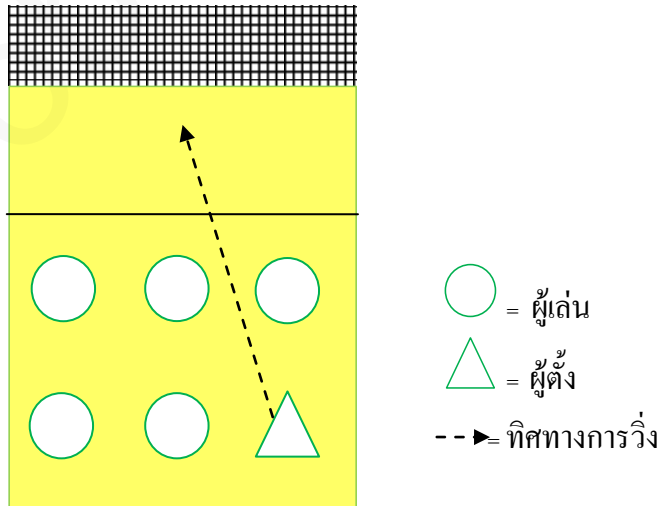
1.) ผู้ตั้งลูก 6 คน เป็นระบบที่นำมาใช้กับการเล่นที่นำมาใช้กับทีมที่ไม่มีการจัดผู้ตั้งเฉพาะตำแหน่ง การเล่นระบบนี้ผู้เล่นทุกคนจะเป็นผู้ตั้งลูกเมื่อหมุนขึ้นมาอยู่ในตำแหน่งที่ 3 และจะหมดหน้าที่เมื่อหมุนไปยังตำแหน่งอื่น รูปแบบการเล่นในระบบนี้ทำให้มีผู้ตบลูกในแดนหน้า 2 คนเสมอ

2.) ผู้ตั้งลูก 2 คน เป็นระบบการเล่นที่แต่ละทีมจะมีผู้ตั้งลูก 2 คน ยืนสลับคนละแดน เพื่อให้ผู้ตั้งลูกได้หมุนขึ้นไปอยู่ในแดนหน้าได้ทัน ส่วนผู้เล่นที่เหลือจะเป็นผู้เล่นทั่วไปและผู้ตบลูก
การเล่นในปัจจุบันนิยมให้ผู้ตั้งลูกที่อยู่ในแดนหลังเป็นผู้ขึ้นไปตั้งลูกในแดนหน้าทุกครั้ง ส่วนผู้ตั้งลูกอีกคนที่อยู่ในแดนหน้าก็ให้เป็นผู้ตบลูก ซึ่งทำให้การเล่นระบบนี้มีผู้ตบลูกในแดนหน้า 3 คนตลอด ทำให้สามารถสร้างกลยุทธ์ในการรุกได้อย่างหลากหลาย

3.) ผู้ตั้งลูก 1 คน เป็นการเล่นอีกระบบหนึ่งที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการเล่นวอลเลย์บอล โดยแต่ละทีมจะมีผู้ตั้งลูกเพียงคนเดียว และเข้าไปทำการตั้งลูกทุกครั้งแม้ว่าจะอยู่ในตำแหน่งที่แดนหลังก็ตาม การเล่นในระบบนี้เมื่อผู้ตั้งลูกอยู่ในแดนหน้าจะทำให้มีผู้ตบลูกเพียง 2 คน แต่ถ้าผู้ตบลูกอยู่ในแดนหลังจะทำให้มีผู้ตบลูกถึง 3 คนทำให้สามารถสร้างกลยุทธ์ในการรุกได้หลากหลายเช่นกัน

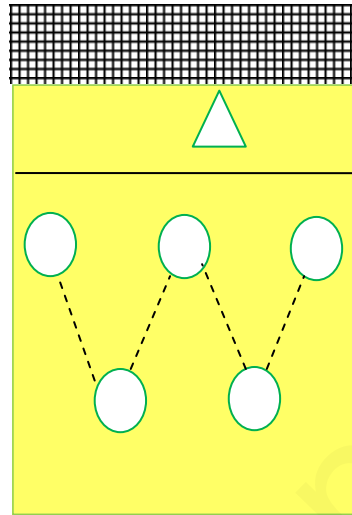
7. รูปแบบการยืนรับลูก

รูปแบบของการยืนรับลูกที่มาจากการส่งลูกเป็นรูปแบบเฉพาะของแต่ละทีมที่จะนำมาใช้ในการเล่น แต่ละทีมอาจมีรูปแบบแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและสถานการณ์ของการเล่น ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ

1. การยืนรับลูกแบบทั่วไป เป็นรูปแบบการยืนของผู้เล่นทั้ง 6 คนเพื่อให้มีโอกาสในการรับลูกบอลมีลักษณะการยืนดังนี้

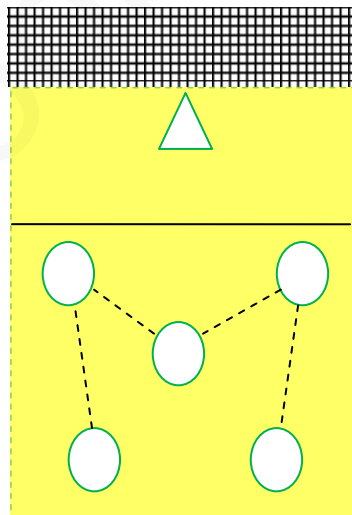

1.1 การยืนรับลูกแบบตัวดับเบิลยู (W) การยืนรับลูกแบบนี้เหมาะสำหรับใช้กับการรับลูกบอลที่มาจากการเล่นส่งลูกสายที่จะตกบริเวณกลางสนาม

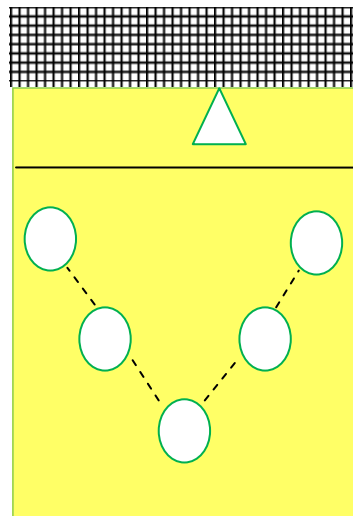
○ = ผู้เล่น
△ = ผู้ตั้ง

1.2 การยืนรับลูกแบบตัวเอ็ม (M) การยืนรับลูกแบบนี้เหมาะสำหรับใช้กับการรับลูกบอลที่มาจากการเล่นส่งลูกที่จะตกบริเวณด้านหลังของสนาม

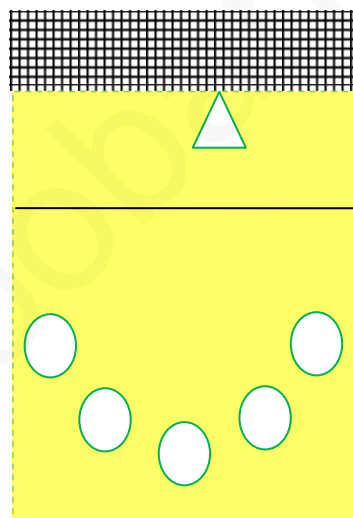
○ = ผู้เล่น
△ = ผู้ตั้ง

1.3 การยืนแบบรูปตัววี (V) การยืนรับลูกแบบนี้เหมาะสำหรับใช้กับการรับลูกบอลที่มาจากการเล่นส่งลูกที่จะตกบริเวณกลางหลัง แต่จุดบกพร่องของการยืนในรูปแบบนี้จะทำให้มีพื้นที่ว่างบริเวณกลางสนามมาก

○ = ผู้เล่น
△ = ผู้ตั้ง

1.4 การยืนแบบรูปครึ่งวงกลม การยืนรับลูกแบบนี้เหมาะสำหรับใช้กับการรับลูกบอลมาจากการส่งลูกที่มีความรุนแรง และมักจะตกบริเวณด้านหลังของสนาม

○ = ผู้เล่น
△ = ผู้ตั้ง

การที่ผู้เล่นจะนำรูปแบบการรุกแบบต่างๆ มาใช้นั้น จะต้องทำการฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญ มีการประสานงานที่ดี รู้บทบาทของตนเอง และก่อนที่จะนำมาใช้ในสถานการณ์ของการเล่นควรมีการนัดหมายกัน เพื่อให้ผู้เล่นทุกคนได้เตรียมพร้อมและทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้อง โดยการนัดหมายกันนั้นอาจทำได้ด้วยการพูด หรือใช้สัญญาณมือดังที่ทีมต่างๆ นิยมใช้กัน เช่น ชูนิ้วหัวแม่มือ หมายถึง การเข้าตบลูกสั้นหรือชูสองนิ้ว หมายถึง การเข้าตบลูกปานกลาง เป็นต้น รูปแบบของการใช้สัญญาณมือของแต่ละทีม จะกำหนดขึ้นกันเองรับรู้เฉพาะผู้เล่นภายในทีม และพยายามปกปิดไม่ให้คู่แข่งได้รู้ความหมายหรือได้เห็น ในขณะที่กำลังให้สัญญาณ

8. การเล่นทีมขณะที่เป็นฝ่ายรุก

การเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุก หมายถึง ทีมครอบครองลูกได้ชื่อว่าเป็นฝ่ายรุกและจะกระทำทุกวิธีการที่จะรุกทีมตรงข้ามให้ได้คะแนน ฝ่ายรุกสามารถใช้กลยุทธ์ได้หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการเสิร์ฟ การตบหรือแม้กระทั่งการหยอด รวมทั้งการสกัดกั้นที่ดีก็สามารถทำให้ฝ่ายรับกลับเป็นฝ่ายรุกได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ต้องใช้ในการผสมผสานทักษะหลายอย่าง เพื่อใช้ในการรุกฝ่ายตรงข้ามให้เกิดผลสำเร็จมากที่สุด

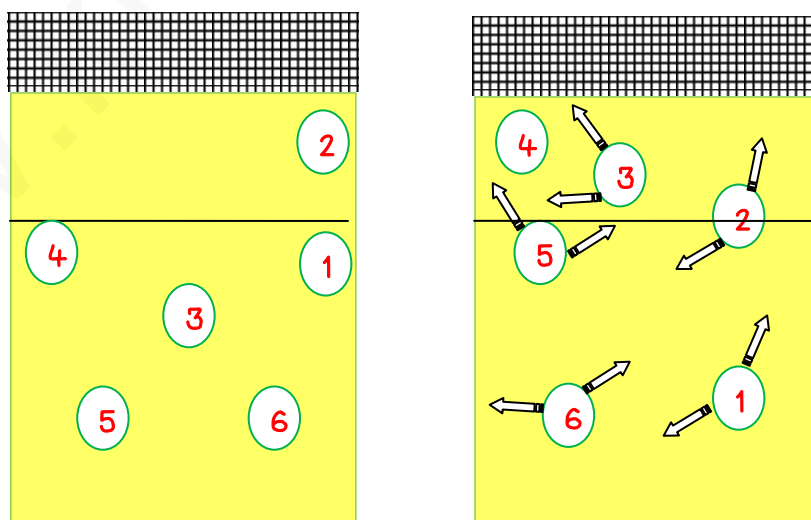
ขั้นตอนในการเล่นทีมขณะเป็นฝ่ายรุก มีขั้นตอนดังนี้

1. การรุกด้วยการเสิร์ฟ การเสิร์ฟมีหลายแบบ เช่น การเสิร์ฟมือล่าง การเสิร์ฟมือบนหรือแบบเทนนิส การเสิร์ฟมือบนด้านข้าง การกระโดดเสิร์ฟ แต่ว่าการที่จะเสิร์ฟให้ได้ผลไม่ได้ขึ้นอยู่กับเสิร์ฟแบบใด ผู้เสิร์ฟจะต้องเลือกแบบที่มีความชำนาญเสิร์ฟให้ได้ตามเป้าหมายซึ่งจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรับลูกเสิร์ฟได้ไม่ดีหรือเสียในที่สุด การรุกด้วยการเสิร์ฟมีข้อควรปฏิบัติดังนี้

- 1.1 เสิร์ฟไปยังที่ว่าง
- 1.2 เสิร์ฟไปผู้เล่นที่รับลูกเสิร์ฟไม่ดี
- 1.3 เสิร์ฟรุนแรงจนฝ่ายตรงข้ามพลาด

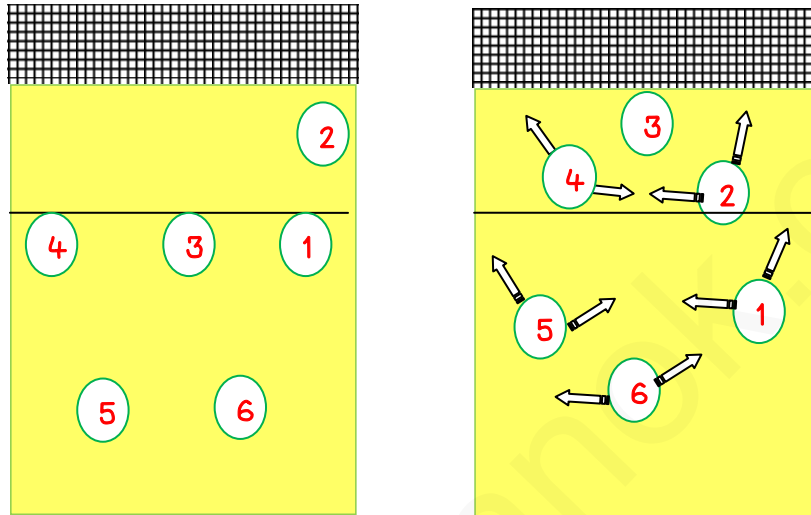
2. การรุกด้วยการตบ การตบเป็นการรุกที่มีความรุนแรงมีหลายแบบ เช่น การตบลูกโค้ง หัวเสา (C) การตบลูกสั้น (A) การตบลูกกระยะกลาง (B) เป็นต้น โดยการรุกในที่นี้จะกล่าวถึงการรอลูกบอลในขณะที่รุกในแต่ละตำแหน่งเพื่อความสมบูรณ์ในการรุก 3 ตำแหน่งดังนี้

2.1 การรุกและการรอลูกบอลในขณะที่รุกในตำแหน่งที่ 4 ตำแหน่งก่อนการรุก (รับเสิร์ฟแบบ W) ใช้การรอลูกบอลระบบ 2:3

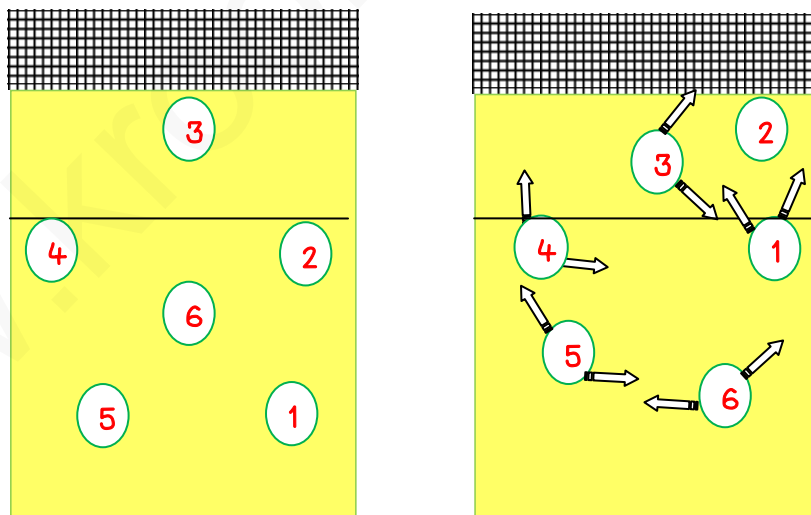

2.2 การรุกและการรองลูกบอลในขณะที่รุกในตำแหน่งที่ 3 ตำแหน่งก่อนการรุก (รับเสิร์ฟแบบ W) ใช้การรองบอลระบบ 2:3

2.3 การรุกและการรองลูกบอลในขณะที่รุกในตำแหน่งที่ 2 ตำแหน่งก่อนการรุก (รับเสิร์ฟแบบ W) ใช้การรองบอลระบบ 2:3

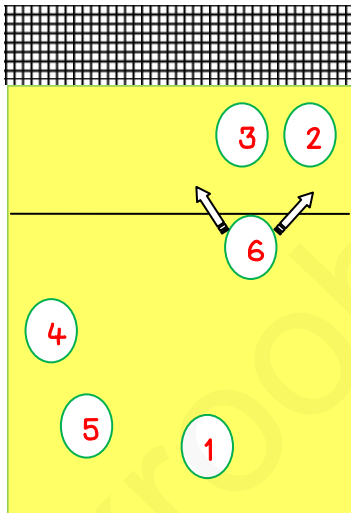

9. รูปแบบของการรองรับลูกบอล

ในขณะที่คู่แข่งกำลังทำการรุกด้วยการตบลูก ผู้เล่นฝ่ายรับจะต้องเตรียมพร้อมในการรองรับลูกบอล โดยการกระจายกำลังกันให้ครอบคลุมพื้นที่ในสนามให้เต็ม จัดให้มีผู้เล่นขึ้นไปทำการสกัดกั้นอย่างน้อย 2 คน การรองรับลูกบอลที่ดีย่อมสามารถนำลูกบอลกลับเข้าสู่การเป็นฝ่ายรุกได้ และพึงระลึกอยู่เสมอว่าการรองรับลูกบอลที่ดีนั้นต้องมีผู้เล่นอย่างน้อย 3 คน เตรียมพร้อมในการรับลูกบอลอยู่ในแดนหลัง รูปแบบของการรองรับลูกบอลที่นิยมใช้กันอยู่มี 3 แบบ

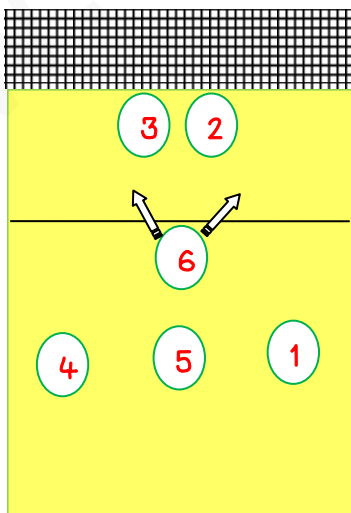
1. ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 (กลางหลัง) รองรับลูกบอล หมายถึง การเข้ารองรับลูกบอลที่มาจากการสกัดกั้น การตบลูกหรือการหยอดลูกของคู่แข่ง โดยให้ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 เป็นผู้เข้ารองรับลูกบอลทุกครั้ง

1.1 รองรับลูกบอลด้านริมขวา

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 และ 3 ทำการสกัดกั้นทางด้านริมขวาของสนามผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 จะเคลื่อนตัวเข้ารองรับลูกบอลหลังการสกัดกั้นทางริมขวา ผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 และ 1

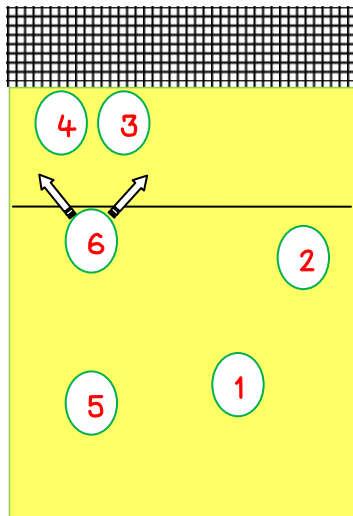
1.2 รองรับลูกบอลตรงกลางสนาม

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 และ 3 ทำการสกัดกั้นที่บริเวณกลางสนาม ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 จะเคลื่อนตัวเข้ารองรับลูกบอลหลังการสกัดกั้นทางริมขวาผู้เล่นตำแหน่งที่ 4 ออกลงมาร่วมตั้งรับกับผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 และ 1

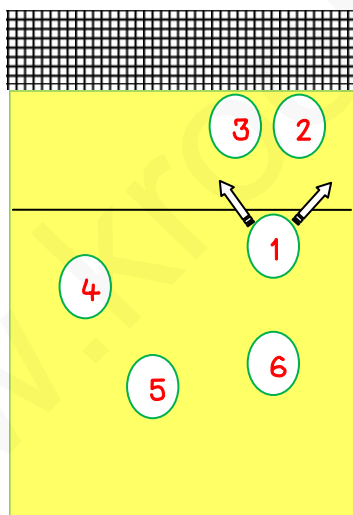
1.3 รองรับลูกบอลทางด้านริมด้านซ้าย

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 3 และ 4 ทำการสกัดกั้นทางด้านซ้ายของสนาม ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 จะเคลื่อนตัวเข้ารองรับลูกบอลหลังจากการสกัดกั้นผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 ถอยลงมาพร้อมตั้งรับกับผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 และ 1

2. ผู้เล่นที่อยู่หลังการสกัดกั้นเข้ารองรับลูกบอล หมายถึง การเข้ารับลูกบอลโดยให้ผู้เล่นที่อยู่ทางด้านหลังของการสกัดกั้นเป็นผู้เข้าไปรองรับลูกบอล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

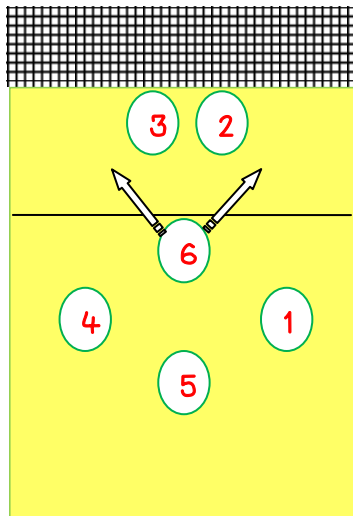
2.1 ผู้เล่นตำแหน่งที่ 1 เข้ารองรับลูกบอลทางด้านริมขวา

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 และ 3 ทำการสกัดกั้นทางด้านขวาของสนามผู้เล่นตำแหน่งที่ 1 จะเคลื่อนตัวเข้ารองรับลูกบอลหลังจากการสกัดกั้นผู้เล่นตำแหน่งที่ 4 ถอยลงมาพร้อมตั้งรับกับผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 และ 6

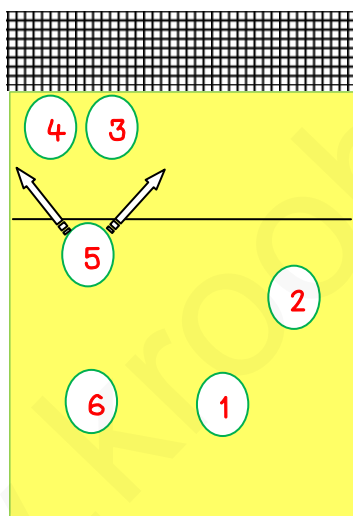

2.2 ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 เข้ารองรับลูกบอลทางด้านกลางสนาม

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 และ 3 ทำการสกัดกั้นกลางสนาม
ผู้เล่นตำแหน่งที่ 6 จะเคลื่อนตัวเข้ารองรับลูกบอล
หลังการสกัดกั้น ผู้เล่นตำแหน่งที่ 4 ถอยลงมา
ร่วมตั้งรับกับผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 และ 1

2.3 ผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 เข้ารองรับลูกบอลทางด้านริมซ้าย

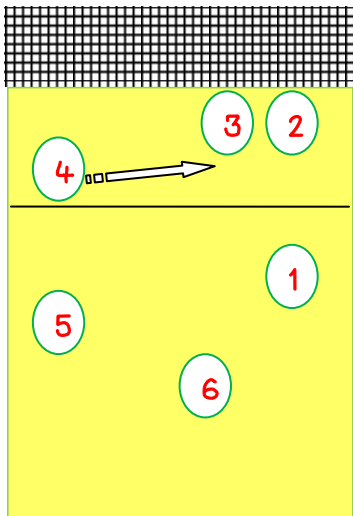

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 3 และ 4 ทำการสกัดกั้นทางด้านซ้าย
เองสนาม ผู้เล่นตำแหน่งที่ 5 จะเคลื่อนตัวเข้า
รองรับลูกบอล หลังจากการสกัดกั้นผู้เล่นตำแหน่ง
ที่ 2 ถอยลงมาร่วมตั้งรับกับผู้เล่นตำแหน่งที่ 1 และ 6

3. ผู้เล่นหน้าเข้ารองรับลูกบอล หมายถึง การเข้ารองรับลูกบอลโดยผู้เล่นที่อยู่ในแดนหน้าที่ไม่ได้ทำการสกัดกั้น โดยให้เคลื่อนที่เข้ารองรับลูกบอลบริเวณหลังการสกัดกั้น ซึ่งจะทำให้ผู้เล่นในแดนหลังสามารถทำการตั้งรับได้ทั้ง 3 คน จึงมีโอกาสที่จะรับลูกบอลได้มากขึ้น ดังตัวอย่างดังนี้

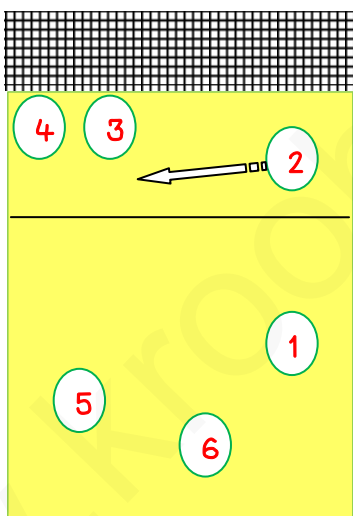

3.1 ผู้เล่นตำแหน่งที่ 4 เข้ารองรับลูกบอลที่ริมด้านขวา

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 และ 3 ทำการสกัดกั้นทางด้านขวาของสนาม ผู้เล่นตำแหน่งที่ 4 จะเคลื่อนที่ตัวเข้ารองรับลูกบอลหลังการสกัดกั้น ผู้เล่นตำแหน่งที่ 1, 5 และ 6 เตรียมพร้อมเพื่อจะรับลูกบอล

3.2 ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 เข้ารองรับลูกบอลที่ด้านริมซ้าย

ผู้เล่นตำแหน่งที่ 3 และ 4 ทำการสกัดกั้นทางด้านซ้ายของสนาม ผู้เล่นตำแหน่งที่ 2 จะเคลื่อนตัวเข้ารองรับลูกบอลหลังการสกัดกั้น ผู้เล่นตำแหน่งที่ 1, 5 และ 6 เตรียมพร้อมเพื่อจะรับลูกบอล

10. คุณลักษณะของการเล่นเป็นทีมที่ดี

การเล่นกีฬาบอลจะเกิดความสนุกสนานและเร้าใจขึ้นได้นั้น นอกจากจะต้องประกอบด้วยการเล่นที่ประสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างทักษะส่วนบุคคลและตัวผู้เล่นแล้ว ยังต้องอาศัยคุณลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องมีความชำนาญ คือ ความชำนาญในทักษะพื้นฐานและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ของการเล่น
2. ต้องรู้จักตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบ ผู้เล่นต้องรู้ว่าที่ตนกำลังเล่นอยู่นั้น มีหน้าที่ต้องปฏิบัติอย่างไร และจะสร้างความกดดันให้คู่แข่งจนได้แค่ไหน

3. ต้องมีการประสานงานภายในทีมที่ดี ผู้เล่นทุกคนจะต้องมีการประสานงานกันให้ดี ไม่แย่งกันเล่น หรือปล่อยให้ลูกบอลตกลงสู่พื้น โดยไม่มีผู้ใดเข้าไปเล่น หากมีการประสานงานระหว่างผู้เล่นภายในทีมเป็นอย่างดีแล้ว ย่อมทำให้ประสิทธิภาพของการเล่นเป็นทีมดีขึ้นอย่างแน่นอน

4. ต้องมีความสัมพันธ์ภายในทีมที่ดี ผู้เล่นทุกคนต้องช่วยเหลือกันและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในทีม มีบรรยากาศของความเป็นกันเอง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ให้ความร่วมมือกันอย่างจริงใจและเป็นมิตรที่ดีต่อกัน

5. ต้องยอมรับความสามารถของเพื่อนร่วมทีม ในการเล่นทุกครั้งผู้เล่นทุกคนต้องยอมรับความสามารถของกันและกัน ให้กำลังใจกันหรือปลอบใจซึ่งกันและกัน เมื่อมีการเล่นที่ผิดพลาดเกิดขึ้นให้คำชมเชยเมื่อเพื่อนเล่นได้ดี และไม่ควรให้ความสำคัญกับผู้เล่นเด่นของทีมมากเกินไปจนทำให้ผู้เล่นคนอื่นน้อยใจ ผู้เล่นทุกคนควรให้ความสำคัญของกันและกัน เพราะผู้เล่นเด่นจะดีไปไม่ได้เลยถ้าไม่มีผู้เล่นคนอื่นคอยช่วยเหลือ

6. ต้องรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ในการเล่นแต่ละครั้งอาจมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่เหมือนกับที่ฝึกซ้อมมา ดังนั้นผู้เล่นที่ดีจะต้องรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด และไม่เกิดผลเสียต่อเพื่อนร่วมทีม เช่น ผู้ตั้งลูกวิ่งไปชนกับผู้เล่นที่ขวางอยู่ทำให้ล้มลง เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ผู้เล่นคนอื่นและอยู่ใกล้กับลูกบอล จะต้องแก้ปัญหาด้วยการเข้าไปเป็นผู้ตั้งลูกแทน ก่อนที่ลูกบอลจะตกลงสู่พื้นสนาม

7. ต้องมีความเข้าใจในระบบและรูปแบบการเล่นของทีม ระบบและรูปแบบการเล่นของทีมอาจมีหลายแบบหลายอย่าง จึงควรที่ผู้เล่นจะต้องทำความเข้าใจและหมั่นฝึกหัดให้เกิดความชำนาญ เมื่อนำมาใช้ในการเล่นจะได้ไม่สับสนหรือเกิดความผิดพลาด อันเนื่องมาจากความเข้าใจไม่ตรงกัน อันจะก่อให้เกิดผลเสียกับทีมและหากเกิดข้อผิดพลาดบ่อยๆ อาจทำให้ทีมพ่ายแพ้ในการแข่งขันก็เป็นได้

ที่มา : www.thairath.co.th

แบบทดสอบท้ายบท
เรื่อง การเล่นทีม

คำชี้แจง แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย ✕ ลงในกระดาษคำตอบ

1. ก่อนที่จะเข้าสู่การเล่นเป็นทีมผู้เล่นควรผ่านการฝึกทักษะใดบ้าง ?
 - ก. การรับลูก
 - ข. การส่งลูก
 - ค. การตบลูก
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. ข้อใด ไม่ใช่ ตำแหน่งของผู้เล่นกีฬาบอลเลย์บอล ?
 - ก. หน้าขวา
 - ข. กลางหลัง
 - ค. ศูนย์หน้า
 - ง. หลังขวา
3. ตำแหน่งใดในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลที่เป็นตำแหน่งเฉพาะ ?
 - ก. ผู้ตบลูก
 - ข. ผู้ตั้งลูก
 - ค. ผู้ส่งลูก
 - ง. ผู้รับลูก
4. ข้อใดเป็นคุณสมบัติที่ดีของผู้ตบลูก ?
 - ก. มีความรวดเร็วและคล่องตัวดี
 - ข. มีรูปร่างสูงใหญ่และแข็งแรง
 - ค. มีแรงส่งจากข้อเท้าดีและกระโดดได้สูง
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. ข้อใด ไม่ใช่คุณสมบัติที่ดีของผู้ตั้งลูก ?
 - ก. มีความคล่องตัวดี
 - ข. มีรูปร่างสูงใหญ่แข็งแรง
 - ค. มีความฉลาดและไหวพริบดี
 - ง. มีวิธีการตั้งลูกได้รุนแรงและแม่นยำ

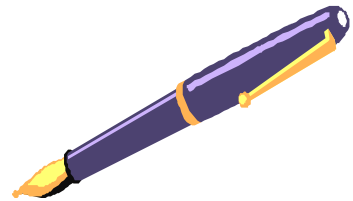

6. ข้อใดสำคัญที่สุดในการเลือกใช้รูปแบบการยืนรับลูก ?
 - ก. ต้องไม่ใช้รูปแบบเดียวกับคู่แข่ง
 - ข. ต้องไม่ยืนบังกัน
 - ค. ต้องไม่ยืนกระจายเต็มสนาม
 - ง. ต้องป้องกันไม่ให้คู่แข่งทำการตุงลูกได้ง่าย ๆ
7. กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมต้องใช้ผู้เล่นข้างละกี่คน ?
 - ก. ข้างละ 5 คน
 - ข. ข้างละ 6 คน
 - ค. ข้างละ 7 คน
 - ง. ข้างละ 12 คน
8. ทิศทางการหมุนตำแหน่งของผู้เล่นกีฬาวอลเลย์บอลเป็นอย่างไร ?
 - ก. ตามเข็มนาฬิกา
 - ข. ทวนเข็มนาฬิกา
 - ค. หมุนข้ามคนไป 1 ตำแหน่ง
 - ง. หมุนได้ตามความต้องการของผู้เล่น
9. การได้คะแนนในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลจะเกิดขึ้นกับฝ่ายใด ?
 - ก. ฝ่ายส่งลูก
 - ข. ฝ่ายรับลูก
 - ค. ฝ่ายที่ชนะในการเล่นลูกนั้น
 - ง. ฝ่ายที่แพ้ในการเล่นลูกนั้น
10. โดยทั่วไปจำนวนคะแนนในแต่ละเซตของกีฬาวอลเลย์บอลมีกี่คะแนน ?
 - ก. 11 คะแนน
 - ข. 21 คะแนน
 - ค. 25 คะแนน
 - ง. ไม่จำกัดจนกว่าทีมชนะจะนำ 2 คะแนน

เฉลยแบบทดสอบท้ายบท
เรื่อง การเล่นทีม

1. ง
2. ค
3. ข
4. ง
5. ก
6. ข
7. ข
8. ก
9. ค
10. ค

บรรณานุกรม

กองวิชาการและฝึกอบรม การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2543. คู่มือการฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล
ขั้นก้าวหน้า. กรุงเทพมหานคร : หจก. อรุณการพิมพ์.

กองการฝึกอบรม การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2543. คู่มือการฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : หจก. อาร์ตโปรดักส์.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2542. กติกาวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : นำไทยมิตรการพิมพ์.

..... 2542. คู่มือการตัดสินวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร: การกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉัตรชัย แผงสาเคน และเสรี สุวรรณภักดิ์. 2549. หนังสือเรียนวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.

..... 2551. วอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊กส์.

ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ. เรืออากาศโท. มปป. แบบฝึกทักษะการเล่นวอลเลย์บอล

กรุงเทพมหานคร : สมาคมวอลเลย์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย.

ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ ,เรืออากาศโท และทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. 2544. กติกาวอลเลย์บอล.

กรุงเทพมหานคร : สมาคมวอลเลย์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย.

ชรินทร์ ยุคตะนันท์. 2532. คู่มือการเรียนการสอนวอลเลย์บอล ระดับมัธยมศึกษา

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.

ซัชชัย โกมารทัต และประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ. 2540. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.

ธรรมบุญ ทองสงฆ์ และเดชา เกียรติศิริ. 2526. คู่มือวิธีการฝึกวอลเลย์บอลพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์พิมพ์เนส.

ปัญญา จิตรโสภี. 2526. ตำราและกติกาวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : หจก. โรงพิมพ์เลิศศิลป์.

พิชิต ภูติจันทร์. 2535. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล. 2537. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

มนูญ ห้องสุข. 2546. วอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสานมิตร.

วีระพงษ์ บางท่าไม้. 2527. คู่มือผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : เอชเอน
การพิมพ์.

เสถียร พรหมบุญพงศ์. 2537. วอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

อภิศักดิ์ ขำสุข. 2544. การฝึกวอลเลย์บอล 2000. กรุงเทพฯ: ลินคอร์น โปรโมชั่น.

อุทัย สงวนพงศ์. 2543. คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ริ้วเขียว.

_____. 2532. วอลเลย์บอล เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.

_____. 2533. วอลเลย์บอล เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.

_____. 2536. คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล. กรุงเทพมหานคร: มิตรภาพการพิมพ์

_____. 2542. แบบฝึกวอลเลย์บอลมากกว่า 1500 แบบ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ริ้วเขียว.

<http://www.Volleyball.Pictures.Com>

<http://www.Sat.Or.Th>